

Ivančena 27.04.14

„Výstup na Ivančenu, tentokrát z druhé strany“. Tak nějak by mohl vypadat popis tradiční akce, ke které jsme se po dlouhé době zase odhodlali. Jak jsem již zmínil, trasa vedla nejdříve přes Lysou horu a až poté na Ivančenu. Akce se zúčastnili: Brácha, Vojta, Medvěd, David, Tesil, Já (Snake), Pavel, Šotouš, Tade, Jenda (kterého musel Vojta vytáhnout z postele, páč zaspal), Prokop, 7 Šotků (omlouvám se, ale z důvodu prodlevy mezi výpravou a tímto zápisem, nejsem schopen si vzpomenout na jména všech holek) a Aňa (ruská studentka od Bajkalu, která se zde ocitla díky Kamzovi). Další změnou, oproti předchozím rokům bylo, že jsme jeli auty. Dále následovalo stoupání nahoru na Horu. Postupujeme pomalu, když uvidím Medvěda, jak stojí nad „kamínkem“ a potutelně se usmívá. Ihned mi bylo jasné, co má v úmyslu. Potězkám kámen a zjišťuji, že by to nemuselo být takové peklíčko. Z podmiňovacího způsobu minulé věty, jste mohli usoudit, že se můj a myslím, že i Medvědův názor po několika kilometrech poměrně změnil. Po cestě potkáváme chlapíka, který běhá nahoru s kanystrem plným vody, nahoře ho vylije a běží zpět. Polemizujeme, kolikrát denně tohle absolvuje a postupně dobýváme Lysou horu. Na vrcholu dáváme přestávku a později se odebereme na polévku do místní chaty Kameňák. Následuje sestup na Ivančenu. Po několika metrech zjišťuji, proč lidé celé věky tahají kameny do kopce. Tahat je z kopce, je opravdu namáhavější. Při sestupu potkáváme výletníky, asi z dětského domova, kteří pouštějí zvuky z plastových krabiček a pořvávají na celý les. Konečně dorazíme na Ivančenu, pokládáme kámen, fotíme se i to (mohyly), křičíme pokřiky na celý les a zase odcházíme. Zpáteční cesta probíhá bez něčeho, o čem by se dalo psát, kromě tedy Bráchova konstatování, že on by se k hotelu Bezruč dostal rychleji. Před koncem se zastavujeme na krásné zelené louce, která přímo vybízí k lenošení (po ostrovecku „flákání“). Chvilí se zdržíme a pokračujeme k autům. Rozdělujeme se do aut a odjíždíme do Olomouce.

Rada: Ten, kdo by chtěl tahat kameny na Ivančenu, ať si rozmyslí, kterou cestou půjde.

PS: Věta: „kteří pouštějí zvuky z plastových krabiček a pořvávají na celý les“ byla použita na základě odposlechu starší generace, tzn. Mého dědy.

PPS: Kdo nezná Bráchovu historku s hotelem Bezruč, ať mu napíše.

Snake